

[Aksel Larsen.]

ning eller hvad det hedder, med 2 pct. om året er særdeles rimeligt og beskedent. Og sådan set er vi af den mening, at der overhovedet ikke burde være afskrivningsmuligheder for lagre. For det er jo klart, at når man gør lagrene op, så gør man dem op til den værdi, de har, og hvis de et år senere skulle være blevet forringet i værdi, så forringer man også sin vurdering af sine lagre; der findes faktisk ikke saglig begrundelse for lagerafskrivninger. Det, der fik os til i fjor at gå med til, at man i nedtrapningen skulle standse ved 10 pct., var den omstændighed, at folketinget — formodentlig oprindeligt ved en forsømmelse, senere af vane, slendrian — i så mange år har tilladt, at disse lagerafskrivninger, man indførte som en midlertidig foranstaltning i 1943, har fået lov til at fortsætte. Derved har naturligvis virksomhederne indrettet sig på dette, og det har fået os til at sige: godt, hvis vi kan få det ned på 10 pct. som yderste grænse, så kan det gå. Men vi er virkelig modstandere af, at man nu vil sætte lagerafskrivningerne op igen til fast 30 pct. Og vi anbefaler, at man stemmer for ændringsforslaget, som går ud på at fastholde den affattelse af loven, der findes nu.

Det gælder også vedrørende bindende kontrakt, hvor nedtrapningen jo skulle bestå i 5 pct. om året, indtil afskrivninger på bindende kontrakt blev totalt afskaffet, og jeg behøver ikke argumentere så forfærdelig meget for vort standpunkt, for det har jeg gjort i tilstrækkelig grad, dengang man ulyksaligtvis indførte denne adgang til afskrivning på bindende kontrakt, som jo dengang var en nyskabelse, og som jeg advarede meget stærkt imod.

Jeg må i øvrigt naturligvis anbefale det ændringsforslag, som socialdemokraterne og vi har stillet til lovforslaget om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v., for vi var allerede i fjor, da den daværende lovændring var gennemført, klar over, at der kunne være visse lagre, hvor det var rimeligt at have en adgang til dispensation, så en større afskrivning blev tilladt. Det blev der forhandlet meget om i efteråret; vi nåede ikke til ende med forhandlingerne og nåede derfor ikke inden den ulyksalige afstemning i folketinget den 15. december i fjor at få vedtaget de

fornødne ændringer; men her er et ændringsforslag; som jeg anbefaler til vedtagelse.

Dermed skal jeg anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, vi har stillet eller tiltrådt, og at man stemmer imod de bestemmelser, vi ikke kan tiltræde, og så må vi jo så se på, hvordan det ser ud ved tredje behandling. Jeg kan jo også håbe som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at der er nogle, der bliver til at forhandle med mellem anden og tredje behandling, men jeg tror nok, at det essentielle indhold af mine forhåbninger går i en noget anden retning end hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s.

Sigsgaard: Man foregiver jo nu, at afskrivningerne skal ske i takt med slid og forældelse, og alligevel foreslår man her en førsteårsafskrivning på hele 30 pct., hvis anskaffelsen er sket i første halvdel af driftsåret. Det er jo langt mere, end sliddet berettiger til, og det er man selvfølgelig klar over. Man skal huske på, at den del af afskrivningerne, der ikke har saglig begrundelse, simpelt hen er en gave til de erhvervsdrivende fra det offentlige, en gave, der jo så betales af de øvrige skatteydere, først og fremmest af lønmodtagerne. I det omfang afskrivningerne er urimeligt store, er de udtryk for, at man tager fra de stort set mindre bemidlede befolkningsgrupper, arbejdere og funktionærer, og giver til de bedre stillede, de erhvervsdrivende. Vi må modsætte os en sådan politik og kan derfor bl. a. støtte ændringsforslaget om, at genindførelsen af de 30 pct.s førsteårsafskrivninger undlades.

Hvad angår biler til erhvervsformål har vi ingen samvittighedskvaler ved at blive stående på de 35.000 kr. som grænse for retten til afskrivninger. Dels berettiger bilprisernes udvikling ikke til den foreslåede stigning — der kan jo i øvrigt købes udmærkede og præsentable vogne for de 35.000 kr. — dels er der jo ikke forbud imod at købe dyrere vogne, når bare man nøjes med at afskrive på de 35.000 kr. af anskaffelsessummen.

Forhøjelsen af beløbsrammen for småaktiver, der kan afskrives på én gang, fra 800 kr. til 1.200 kr., er jo endnu ikke færdigbehandlet i udvalget. Jeg har bemærket mig, at hr. Grünbaum ved første behandling var yderst